

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XIII. De interruptione, & dimidiatione Confessionum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

nūque intra mensem, hebdomadamue solitus sit, & quando opus est, (vt fere fit in peccato luxuriæ) quibus cum personis, modis, circumstantiis, quando hæc speciem peccati mutant: nam, quæ tantum imminuunt, aut aggrauant inter eandem speciem, censent boni Theologi, nihil opus esse enucleatius explicari, præsertim in istâ rerum confusione, aut in materiâ luxuriæ: vbi nimia diligentia periculosa.

NVM: XIII.

De Confessionis interruptione, & dimidiatione.

CVM cœperis audire confitentem, perge, dum absolueris, nisi rationalis causa interruptionem aliquam suadeat: parum, pro nihilo est; plus moræ conceditur, si infirmus euocet, si persona illustris in loco interpellet, & res vrgeat, de quâ monendus est poenitens, ne offendatur. Subinde etiam recedendum tantisper, aut differendum

rendum, cum bonâ veniâ poenitentis ad quærendam resolutionem dubii casûs, quem ipse explicare non potes. Quòd si tamen malit redire postea pro resolutione, credâsq; rediturum, absoluere poteris, si ritè & integrè sit confessus. Cùm interrupta est confessio, & deinde pergitur, nihil opus est ea repeti, quæ rectè confessa sunt, modo saltem confusam memoriam retineas eorum; vt pro iis satisfactionem imponere possis. Consultius tamen est, in fine confessionis illa iterum subiici clauibus hâc vel simili formâ: *de prius, & nunc confessis doleo, petôq; absolutionem.*

Porro dimidiare confessionem, id est, partem mortalium confiteri, à quâ absolvas, partem aliam relinquere, à quâ tu, vel alius postea, non licet, nisi rationabilis causa subsit, qualis non est frequentia poenitentium in magnâ celebritate Festi: satius enim est paucos bene confitentes audire, quàm multos

multos malè : si tamen tantus est affluxus , aut alia ratio festinationem urgeat, mone pœnitentem , vt superflua resecet, mortalia sola recenseat, è venialibus paucula : iuuerit etiam vti interrogationibus succinctis , minùs necessaria pro remediis in aliud tempus reiicere, monito pœnitente, vt interim conquiescat, studeátque vitam corrigere. Specialis quæstio est, an aliquando ob casus reseruatōs confessio dimidiari possit : quod iam videbimus.

NVM: XIV.

De Casibus reseruatis.

SOla mortalia reseruantur ; & summo quidem Pontifici sola illa, quæ annexam habent excommunicationem ipsi reseruata : vnde si excommunicatio illi non reseruatur, aut reuerà non fuit incurfa propter ignorantiam censuræ, vel certè fuit aliunde sublata , desinit peccatum esse reseruatum. Inter reseruata Pontifici, & quæ